

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

De Conversatione Apostolica - A Curatoribus Animarum piè & fructuosè instituenda ; Complectens varios & solidos modos juvandi & consolandi diversorum Statuum Personas afflictas, praecipuè aegras & captivas ...

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1680

§. 11. Quid circa instructionem eorum, qui Ecclesiasticum vel Religiosum statum amplecti cupiunt, sit observandum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49274](#)

§. VIII.

Quid circa Instructionem eorum, qui Ecclesiasticum, vel Religiosum Statum amplecti cipiunt, sit observandum.

HÆc Instructio duas præcipue partes complectitur, scilicet, ut Operarius juvet ad statum hunc ritè eligendam, & maturè amplectendum; quæ quidem duo officia tandem accuratiù erunt ab Operario præstanta, quantò pluribus turum una parte hæc res est obnoxia periculis; & quantò plura bus in altera parte, majoraque bona sperari possunt, si geminus te statns & ritè eligatur, & animo bene disposito arripiatur.

II. Ipsam ergo electionem quod attinet, sequentes ab S. Fr. pso Operario velut Directore industria sunt adhibenda. 1. Negotiorum istud, à quo totius vitæ bene vel malè agendæ ratio, ipsa quæ adeo animæ salus dependet, DEO velut Fonti gratiarum & Patri luminum sedulò commendet, atque ut id ipsum etiam is, qui electionem facere desiderat, ferventer sicut, & præter varia opera misericordiæ & penitentiaz eundem in finem oblata, etiam B. Virginis, S. Angeli Custodis, aliorumque SS. Patronorum suffragia crebro imploret, serio allaboret. 2. Fundamenta quædam bene apprehendat, quibus velut regulis certissimis tota electio inniti debet. Tales autem sunt. 1. Electionem rei tantæ non debere ulli inductioni humanæ, sed soli DEI voluntati inniti, ut dicere possit eligeus: *Dominus solus dux meus fuit.* 2. DEUM, sicut non omnes ad eundem statum vocat, ita nec eodem modo vocare; dives enim est in consilijs super filios hominum, & sive pro providentiaz suæ ratione, sive pro diversis hominum ingenij, animorūque varietatibus aliter aliis illabitur. Quosdam potenter rapit, quosdam leniter dicit. Quosdam peculiaribus motionibus instigat, atque impellit, quosdam suâ sponte magis ferri, & seipso agere permittit. Sunt, quos à teneris annis ad certum vitæ genus quasi manu dicit, non aliter, quam Paterfamilias nonnunquam à puero liberos suos, alios ad alia destinat, eosque jam tum de mente sua facit certiores, ut eodem ipse sua studia dirigant, & in ijs cogitationi-

H 3

tioni-

tionibus adolescent. Sunt, quibus primis annis nullam ~~elec-~~
 faciat, cogitationem injicit. Alios ad unum ita ~~elec-~~
 ut dubitare multum non sinat; alios plusculum agitat ~~elec-~~
 mittit, & in ancipiti hærere. Cæterum utri sunt duas ~~ocul~~
 partes, Intellectus & voluntas, ita duplex est vocatione ~~obte~~
 : altera, ubi voluntatis: altera, ubi intellectus pre-
 sunt partes. Voluntas ad certum vitæ genus sic interdum ~~dum~~
 vetur, ut eodem intellectum rapiat, ut ejus approbat ~~prop~~
 quasi extorqueat. Aliquando lenius quidem impellitur ~~cont~~
 pellitur tamen, & in alio præ alijs instituto sibi comp ~~qui~~
 magis tamen ex tacito quodam instinctu & affectu, ~~bus~~
 rationum eò trahentium momenta. Aliàs nisi ratio ~~cent~~
 preferat, alterumque præ altero amplectendum suadet ~~ticu~~
 est suspensa, ut ex se nusquam magnopere feratur. 3. I
 la est, tres diversos motus in electione Religiosi stan-
 lere intervenire, nempe in primis generale desiderium ~~Si~~
 Religiosum amplectendi. Deinde speciale desiderium ~~gen~~
 potius, quam alteram Religionem intrandi, Mendicari ~~hun~~
 scilicet, vel non mendicantium. Et tandem singula- ~~rog~~
 derium exequendi suam Vocationem in hoc potius, ~~qui~~
 alio loco; hoc & non alio tempore. 4. Regula est, cùm ~~cur~~
 actio sit opus morale, non esse expetendas revelationes ~~exc~~
 miracula, quibus voluntas DEI significetur: neque tu ~~obs~~
 affectus in voluntate, (cùm vocatio per intellectum ~~ger~~
 rumque tutior, efficacior, firmior & majoris meriti) na- ~~hui~~
 thaphysicam certitudinem, & quasi convictionem intelle- ~~rog~~
 sed sufficere, si id in hoc genere fiat, quod fert communis ~~qui~~
 ac mos DEI cum hominibus agendi. 5. Regula est, in ~~nia~~
 ligionis electione non esse spectandam Ordinis antea- ~~nia~~
 tem, aut claritatem ob res gestas, sed potius, quæ rectifi- ~~gna~~
 catione videbitur ad naturam deliberantis aptior, ade- ~~mo~~
 verantiam certior, & ad gloriam DEI uberior; unde ~~est~~
 gandum potius, in quo Ordine vota perfectius serventur ~~ost~~
 Superiorum in suos potestas, quæ membrorum inter se ~~fue~~
 junctio; ubi procul sint scandala, ambitio, dissidia; ubi ~~clu~~
 gis vigeat humilitas, regularum ac disciplinæ observan- ~~pi~~
 Zelus animarum; & ubi denique plures vigeant occu- ~~mo~~
 pes, moderatae tamen, ne per eas Spiritus obruatur. Ha- ~~est~~
 gulis observatis non erit difficile Operario, deliberan- ~~clu~~

lam electione adjuvare. 3. Itaque ubi cum ipso eligente age-
ta dīce cāperit, inquirat in primis, quo fine & motivo Statum Ec-
clēasticum aut Religiosum amplecti cupiat; si enim hic
dua oculū intentionis tenebrosus fuerit, totum electionis corpus
obtenebri, & irritari necesse est. Deinde pariter indagat,
præ an vires corporis & animi sufficientes habeat ad amplecten-
dum talem statum, ejusque onera, quæ ad hunc finem ip-
proponenda erunt, preferenda. An insuper in talis Status
consideratione ante oculos Domini, non item alterius con-
quiescat, virēsque sibi ad constantiam polliceatur, rationi-
bus verò exemplis, aut impugnationibus Amicorum aliò fe-
tentibus non moveatur. An denique imminentे mortis ar-
ticulo supremo speret, sc̄ facilius Deo rationem redditurum,
Si in tali Statu vitam claudat. Qua omnia si concurrant, se-
curum reddere potest de electione ritè facta, atque adeò ad
executionem disponere, & animare.

III. Pro qua quidem executione sequentes doctrinas
observare debet Operarius. 1. Ante omnia hortetur eli-
gentem, ut magni aestimet vocationis acceptæ beneficium, &
humillimas pro eodem gratias persolvat, simùlque impensè
roget, ut, sicut velle misericorditer concessit, ita perficiendī
quoque gratiam ac facultatem benignè largiatur. 2. Quo-
niam nulla magis DEO accepta est gratiarum actio, quam fe-
mina executio vocationis, sedulò exciter eligētem, ut ad hanc
totis viribus se applicet, ideoque in primis spiritualia voca-
tionis suæ impedimenta sedulò indager, fortiterque remo-
veat. Deinde animum, corpūsque paulatim ad exercitia il-
lius Religionis, quam elegit, præparet, abjiciendo consuetu-
dines malas, & vanitates, quas olim deserere debebit; è con-
trario orationi, aliisque spiritualibus exercitijs quondam as-
sumendis impensū vacando. 3. Quoniam Siracides c.2. sa-
pienter monuit: *Fili, accedens ad servitutem DEI, stā in ti-
more, & prepara animam tuam ad temptationem:* hoc consi-
lium diligenter sequatur, atque adeò non tantū temptationes
& fraudes, quibus ejusmodi Tirones circumvenire & oppu-
gnare solet fraudulentus veterator, fideliter aperiat, sed etiam
modum & rationem, quā eidem occurtere debeat, luculentè
ostendat, ut tantō minus ejusmodi tela feriant, quanto clariū
fuerint prævisa. 4. Non parūm etiam ad stabilitatem vo-
cationis

cationis, & perfectiorem illius executionem proderit, vestigulas quasdam & axiomata illi suggesterit, juxta quæ in aliis virtutæ Religiosæ decursu sese dirigere & stabilitate possit, via v. g. esse possunt: Si quis non renunciar omnibus nostris possidet, non potest meus esse discipulus. Tantum prof maje quantum tibi vim intuleris. Tantum ad virtutem adjunctam quantum ex voluptate detraxeris. Prima virtus Modestia est, hominum judicia contemnere. Sicut abundant benefices Christi in nobis, ita & per Christum abundat consolatio nostra. Nemo mitens manum ad aratum, & respiciens non aptus est regno Dei. 5. Eundem ob finem poterit etiam libellus aliquis spiritualis de hono Religionis vel quantum Ecclesiastici tractans ad legendum offerri, maximè quod ronimus Platus, aut Lucas Pinellus de perfectione Religionis. Plura pro hac instructione reperiri possunt in libello, sive Methodus practica certi vitæ Status deligendi inscribi runt, ubi omnia, quæ ad hanc materiam pertinent, clarè, neque dicè, & solidè pertractantur.

§. IX.

Quid circa Instructionem devotarum Personarum observandum sit.

I. Per has Personas illæ præcipue intelliguntur, quæ in quounque statu constitutæ, non contentæ sunt, uti. I. & Ecclesiæ præcepta servare, sed insuper etiam ad perficiendam Christianam suo statui convenientem aspirant, & id cujus quia Dei se servitio impensis devotent, devotæ meritos nos cupantur. In quibus sanè dirigendis major, quam in alijs, prudentia, dexteritasque requiritur; quæ quidem caru sequentibus ferè præceptis & industriis consistere videtur.

II. In primis ante omnia efficere conetur, ut bene integrant, in quo vera devotio consistat, nam, ut bene S. Franciscus Salesius p. 1. introd. advertit, permulti actionibus exterioribus quibusdam externis ad sanctam devotionem proficentib[us] se induunt, & palliant, & credunt homines in Paride devotos & spirituales esse, cum à parte rei revera non plement. Plet. simulacra quædam & inania phantasmatæ devotionis sint, ut milites Saulis Davidem in lecto se deprehensuros spectabant; sed illius loco statuam duntaxat vestibus Davidi.